

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB060012

NAZWA
OBSZARU Roztocze

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB060012	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Roztocze

1.4. Data opracowania 2002-05	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2007-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. MŚ z dn. 05.09.2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osop

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
23.2509

Szerokość geograficzna
50.4524

2.2. Powierzchnia [ha]:

2.3. Obszar morski [%]

103503.34

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL31	Lubelskie
PL32	Podkarpackie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

[illegible]

B	A031	ciconia		r	110	130	p		M	C	B	C	C
B	A030	Ciconia nigra		r	15	16	p		M	C	B	C	C
B	A081	Circus aeruginosus		r	24	26	bfemales		M	D			
B	A082	Circus cyaneus		c	1	1	i		M	D			
B	A084	Circus pygargus		r	2	3	bfemales		M	D			
B	A207	Columba oenas		r	200	230	p		M	C	B	C	C
B	A122	Crex crex		r	240	380	cmales		M	C	B	C	C
B	A239	Dendrocopos leucotos		p	220	260	i		M	B	B	C	B
B	A238	Dendrocopos medius		p	274	314	i		M	C	B	C	C
B	A429	Dendrocopos syriacus		p	21	24	i		M	C	C	B	C
B	A236	Dryocopus martius		p	730	760	i		M	C	B	C	C
B	A027	Egretta alba		c	150	200	i		M	D			
B	A379	Emberiza hortulana		r	190	200	p		M	D			
B	A103	Falco peregrinus		c	3	3	i		M	D			
B	A099	Falco subbuteo		r	45	55	p		M	B	B	C	B
B	A321	Ficedula albicollis		r	595	660	p		M	C	B	C	C
B	A320	Ficedula parva		r	170	205	p		M	C	B	C	C
B	A217	Glaucidium passerinum		p	60	65	i		M	B	B	C	B
B	A127	Grus grus		r	14	15	p		M	D			
B	A075	Haliaeetus albicilla		r	2	3	p		M	D			
B	A022	Ixobrychus minutus		r	7	9	p		M	C	C	C	C
B	A338	Lanius collurio		r	1500	1600	p		M	C	B	C	C
B	A246	Lullula arborea		r	440	500	p		M	C	B	C	C
B	A272	Luscinia svecica		r	1	1	p		M	D			
B	A073	Milvus migrans		r	2	3	p		M	D			
B	A261	Motacilla cinerea		r	70	80	p		M	C	B	B	C
B	A072	Pernis apivorus		r	215	220	p		M	C	B	C	C
B	A234	Picus canus		p	116	120	i		M	C	B	C	C
B	A120	Porzana parva		r	15	17	cmales		M	D			
B	A119	Porzana porzana		r	1	2	cmales		M	D			
B	A193	Sterna hirundo		r	1	10	p		M	D			

B	A220	Strix uralensis		p	84	87	i		M	B	B	C	C
B	A307	Sylvia nisoria		r	150	230	p		M	C	B	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	1.48
N07	0.29
N16	5.33
N19	15.81
N06	0.48
N10	4.23
N17	31.73
N12	40.65
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Roztocze PLB060012 (ostoja ptaków o randze międzynarodowej IBAPL111) zlokalizowany jest w województwach lubelskim i podkarpackim, w powiatach: biłgorajskim (gminy: Józefów, Terespol), tomaszowskim (gminy: Bełżec, Lubycza Królewska, Tarnawatka, Tomaszów Lubelski – gmina miejska, Tomaszów Lubelski – gmina wiejska, Susiec), zamojskim (gminy: Adamów, Krasnobród, Szczepietnica, Zamość – gmina wiejska, Zwierzyniec) i lubaczowskim (gminy: Horyniec-Zdrój, Narol – gmina miejska, Narol – gmina wiejska).

W aspekcie fizycznogeograficznym, obszar położony jest w granicach mezoregionów: Roztocze Zachodnie, Roztocze Środkowe, Roztocze Wschodnie (makroregionu Wyżyny Lubelsko-Lwowskiej) i Równina Bełska (makroregionu Wyżyny Wołyńskiej).

W obszarze występuje ponad 10 podstawowych utworów geologicznych. Na przeważającym obszarze występują utwory górnokredowe: wapienie, kreda, opoki i margle, zaś w strefie krawędziowej Roztocza –

opoki, margle i wapienie margliste. Drugim dominującym utworem są lessy w północno-wschodniej części obszaru i lessy piaszczyste i pyły lessopodobne. W dolinach rzecznych Padolu Zamojskiego zalegają utwory holoceny: torfy i namuły oraz piaski i żwiry. W dolinie Wieprza i Świerszcza oraz w górnych biegach Szumu, Krupca i Świerza, występują utwory plejstoceny: piaski, żwiry i mułki rzeczne. Lokalnie na Roztoczu Wschodnim występują mioceńskie wapienie i żwiry. Na Roztoczu Środkowym smugowo zalegają piaski eoliczne, budujące martwe wydmy (w zlewni Świerszcza, Świerza, w rejonie Łosińca i Józefowa). Punktowo na Roztoczu Zachodnim występują plejstoceny: gliny, piaski i gliny deluwialne.

W obszarze dominują na ponad połowie powierzchni, gleby brunatne i gleby piaszczyste. W dolinach rzek (zwłaszcza Wieprza) zalegają gleby bagienne i murszowe. W północnej części (między Żurawnicą a Ruszowem) - dwukilometrowej szerokości pasem występują rędziny. Gleby brunatne kwaśne i wylugowane (z piasków, glin i ilów) występują w jednolitym płacie między Zwierzyńcem a Rachodoszczami. Gleby brunatne właściwe zalegają w rejonie Tereszpola oraz między Guciowem a Potokami. Po obu stronach doliny Wieprza między Zwierzyńcem a Krasnobrodem wykształciły się gleby rdzawe i bielcowe oraz bielcowe wytworzone z piasków gliniastych. Pomiędzy Józefowem a Tomaszowem Lub., wąskim pasem ciągną się bielice i gleby bielcowe wytworzone z piasków.

Największą rzeką przepływającą przez obszar jest Wieprz biegnący w układzie równoleżnikowym w osi obszaru. Do rzeki tej w granicach obszaru dopływają niewielkie ciek: Świerszcz (w Zwierzyńcu), Jacynka (w Bondyrzu) i Kryniczanka (w Dominikanówce). Południowy skłon Roztocza odwadniają spływające do Tanwi (a następnie do Sanu) liczne potoki i małe rzeki: Rata, Papiernia, Świdnica, Potok Łosiniecki, Potok Jeleniecki, Sopot, Nepryszka, Szum, Świerz, Krupiec. W Padole Zamojskim zaś – początek mają rzeki Topornica i Wieprzec – uchodzące do Łabuńki. W obszarze swój początek bierze rzeka Tanew.

W dolinach rzek obszaru utworzone zostały przez człowieka liczne zbiorniki wodne – głównie o charakterze stawów rybnych: w dolinie Wieprza zbiornik Rudka, stawy w Hutkach i stawy Tarnawatka; w dolinie Wieprza i Topornicy – stawy Topornica; w dolinie Sopotu – zbiornik Majdan Sopocki; w dolinie Szumu – zbiornik Szum; w dolinie Krupca – bezimienne, małe zbiorniki zaporowe; w dolinie Nepryszki – bezimienne, małe zbiorniki zaporowe; w dolinie Świerszcza – Staw Florianiecki, Czarny Staw i Stawy Echo – w RPN a także stawy w Hrebennem, Łukawicy i Bełczu.

W obszarze istnieją również naturalne zbiorniki eutroficzne – towarzyszące torfowiskom wysokim i przejściowym (w kompleksie uroczyska Jęzior) oraz zbiorniki w rejonie Narola. Obszar Natura 2000 Roztocze PLB060012 obejmuje pas łagodnych wzniesień ciągnących się z północnego zachodu na południowy-wschód. Powierzchnia terenu wyniesiona jest tu na wysokość 150-200 m, a ponad nią wznoszą się kulminacje czterech szczytów polskiego Roztocza: Wapielni, Wielkiego Działu oraz Długiego i Krągłego Goraja, nie przekraczające 400 m n.p.m.

Ponad połowę powierzchni obszaru pokrywają lasy, mozaikowo występujące z użytkami antropogenicznymi – polami uprawnymi oraz terenami zabudowanymi. Pola to niewielkie, wąskie smugi poroździelane miedziami, na których rosną pojedyncze drzewa oraz krzewy. Ten układ krajobrazu kulturowego jest unikalny w Europie. Znaczna część lasów ma charakter zbliżony do naturalnego, a ich trzon stanowią lasy Roztoczańskiego Parku Narodowego, gdzie średnia wieku przekracza 100 lat, a płaty starodrzewów osiągają wiek 250 lat. W strukturze drzewostanów dominują: buczyny, grądy i bory sosnowe, duży udział mają również mieszane bory jodłowe. Zabudowa w obszarze jest rozproszona w całym jej obszarze (z głównymi miejscowościami: Zwierzyńcem, Krasnobrodem i Józefowem), jednakże obszary zalesione Roztoczańskiego Parku Narodowego oraz Południoworoztoczańskiego Parku Krajobrazowego – są niemal bezludne.

4.2. Jakość i znaczenie

Pkt 4.2. SDF Roztocze PLB060012

W obszarze stwierdzono ogółem 268 gatunków ptaków (166 lęgowych), z czego 70 wymienionych jest w Dyrektywie Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (37 lęgowych). Trzonem obszaru są gatunki leśne oraz derkacz. Populacje trzmiołojada, orlika krzykliwego, dzięciołów i muchołówek – są jednymi z najwyższych w Polsce, potwierdzając zasadność powołania analizowanego obszaru dla ochrony ich populacji. Również populacje lęgowe pozostałych gatunków sieci Natura 2000 dowodzą dużej wartości Roztocza jako ostoi ptaków w Polsce.

Według najnowszych danych, które są wynikiem dość szczegółowych inwentaryzacji obszaru prowadzonych od 2004 r., w szczególności w latach 2010-2012 oraz w 2022 r., gatunkami będącymi przedmiotami ochrony obszaru są: bączek, bocian czarny, trzmiełojad, orlik krzykliwy, zielonka, derkacz, puchacz, puszczyk uralski, sóweczka, lelek, dzięcioł zielonosiwy, dzięcioł czarny, dzięcioł białoszyi, dzięcioł średni, dzięcioł białogrzbisty, muchołówka mała, muchołówka białoszyja, zaś z ptaków wędrownych: kobuz, siniak i pliszka górska – z uwagi na wysokie populacje oraz wyspowe występowanie.

Obszar PLB060012 jest jednym z najważniejszych w Polsce refugium dla populacji lęgowych gatunków leśnych, zwłaszcza: trzmiełojada (najwyższe stwierdzone zagęszczenie w kraju), orlika krzykłego, puszczyka uralskiego, sóweczki, dzięcioła czarnego, dzięcioła białogrzbietego i muchołówek. W skali regionu – obszar jest drugą pod względem znaczenia – po Puszczy Solskiej – ostoją awifauny puszczańskiej oraz najważniejszą ostoją awifauny mozaiki siedlisk (leśnych i nieleśnych).

Według kryteriów naukowych BirdLife International (które były punktem wyjścia dla utworzenia na bazie ostoi IBA – obszaru Natura 2000 PLB060012), trzonem ostoi jest 37 gatunków kwalifikujących, z których populacje lęgowe jedenastu – osiągają rangę kluczowych: podgorzałki (A1) – obecnie nie notowana, bociana czarnego (C6), trzmiełojada (B3, C6), orlika krzykłego (C6), derkacza (A1, C1), puszczyka uralskiego (C6), dzięcioła czarnego (C6), dzięcioła białogrzbietego (C6), jarzębatki (B3, C6), muchołówki małej (C6) i muchołówki białoszyjej (C6). Ponadto, jest to ważny w skali kraju obszar występowania: bączka, bielika, zielonki, sóweczki, puchacza, siniaka, dzięcioła zielonosiwego, lerki, zaś w skali regionu (ponad wymienione wcześniej): przepiórki, rycyka, puszczyka i dzięcioła zielonego.

Z ciekawych gatunków nielegowych w obszarze widziano dotychczas: łabędzia czarnodziobego, uhlę, kormorana małego, pelikana kędzierzawego, czapłę nadobną, czapłę modronosą, czapłę purpurową, kanię rudą, błotniaka stepowego, orlika grubodziobego, orła przedniego, gadożera, kurhannika, drzemlika, kobczyka, sokoła wędrownego, szablodzioba, szcudłaka, ostrygojada, brodziec pławny, terek, biegusa płaskodziobego, płatkonoga sztyldziobego, mewę czarnogłową, rybitwę wielkodziobą, rybitwę białoczelną, świergotka rdzawogardłego, siwerniaka, pliszkę cytrynową, wójcika.

A223 Włochatka *Aegolius funereus*

Gatunek preferuje bory sosnowe na siedliskach borów świeżych, wilgotnych i bagiennych, z udziałem luźnych dojrzałych drzewostanów (powyżej 80 lat) i obecnością drzew dziuplastych z dziuplami wykutymi przez dzięcioła czarnego. Notowana zazwyczaj w głębi zwartego kompleksu leśnego. Jej liczebność podlega naturalnym fluktuacjom – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 2 – 7 par, co stanowi 0,08 – 0,6% populacji krajowej, według szacunków krajowej populacji wynoszącej od 1 200 do 2 400 par lęgowych – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – rozległy obszar lasu, śródleśne tereny otwarte, w tym doliny, wrzosowiska, obecność starodrzewów, dziuplaste sosny);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A229 Zimorodek zwyczajny *Alcedo atthis*

Gatunek występuje w obszarze Wieprza i jego dopływów oraz w okolicy stawów rybnych w Topornicy, Tarnawatce i Hrebennem.

Ocena D – populacja nieistotna.

A255 Świergotek polny *Anthus campestris*

Gatunek preferuje mozaikę siedlisk otwartych Roztocza Środkowego.

Ocena D – populacja nieistotna.

A089 Olik krzykliwy *Clanga pomarina*

Populacja rozmieszczona na terenie całego obszaru w dużym rozproszeniu, z koncentracjami w Roztoczańskim Parku Narodowym oraz na Roztoczu Wschodnim, w centralnej części obszaru, gdzie występują rozdrobnione lasy jest skrajnie nieliczny – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 20 – 27 par, co stanowi 0,7 – 1,2% populacji krajowej, według szacunków wynoszącej od 2 300 do 2 700 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – łąki, w tym użytkowane ekstensywnie, rozdrobnione pola uprawne, ugory);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A060 Podgorzałka *Aythya nyroca*

Brak gniazdowania gatunku w obszarze od ponad 10 lat.

Ocena D – populacja nieistotna.

A104 Jarząbek zwyczajny *Bonasa bonasia*

Skrajnie nieliczny w Roztoczańskim Parku Narodowym oraz w jego otulinie.

Ocena D – populacja nieistotna.

A021 Bąk zwyczajny *Botaurus stellaris*

Gatunek preferuje stawy rybne o ekstensywnym sposobie gospodarowania.

Ocena D – populacja nieistotna.

A215 Puchacz *Bubo bubo*

Gatunek preferuje stare, trudnodostępne drzewostany w wieku 80 – 140 lat, głównie olsy, ale również lasy i bory mieszane wilgotne lub bagienne. Zasiedla przede wszystkim obrzeża kompleksu w pobliżu żerowisk stanowiących różnorodne mokradła. Populacja rozproszona w obszarze, głównie w rejonie 5 kompleksów stawów rybnych w otoczeniu kompleksów leśnych o min. pow. 1 000 ha – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 3 – 4 pary, co stanowi 0,7 – 1,5% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 270 do 380 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako łowiska – stawy rybne, łąki, rozproszona zabudowa);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A224 Lelek *Caprimulgus europaeus*

Gatunek preferuje bory sosnowe na siedliskach borów świeżych i bagiennych w obrębie terenów otwartych: torfowisk, upraw leśnych i młodników. Populacja skupiona w obszarach rozległych borów sosnowych Roztocza Środkowego i Wschodniego – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 51 – 55 par, co stanowi 0,5 – 0,9 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 6 000 – 10 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A196 Rybitwa białowąsa *Chlidonias hybridus*

Gatunek nie gniazduje w obszarze od ponad dekady.

Ocena D – populacja nieistotna.

A197 Rybitwa czarna *Chlidonias niger*

Gatunek gniazduje kolonijnie na płytkich, zarastających i zacisznych stawach i rozlewiskach.
Ocena D – populacja nieistotna.

A031 Bocian biały *Ciconia ciconia*

Gatunek związany z zabudową zagrodową, zawsze w pobliżu dolin rzecznych, mozaiki użytkowanych pól i ugorów oraz zbiorników wodnych. Populacja stabilna, rozmieszczona równomiernie w obszarze – ocena ogólna C, w tym:
Populacja: 110 – 130 par, co stanowi 0,2% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 51 700 – 53 900 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.
Zachowanie: ocena B, w tym:
stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występuje różnorodność siedlisk otwartych o zróżnicowanej fizjonomii, zajmujących łącznie 35% powierzchni obszaru.);
możliwość odtworzenia: nie oceniano.
Izolacja: ocena C.

A030 Bocian czarny *Ciconia nigra*

Gatunek preferuje bory i lasy mieszane wilgotne i bagienne w wieku ponad 90 lat znajdujące się w sąsiedztwie mokradła. Zasiedla zarówno obrzeża kompleksu jak również jego głębie, zwykle w obszarze trudnodostępnym lub nieodwiedzanym. Żeruje na mokradłach (stawach, starorzeczach, podmokłych łąkach) – zarówno poza kompleksami leśnymi jak również w ich obrębie (śródleśnych enklawach łąk, torfowisk, rzadkich drzewostanach podmokłych). Populacja występuje w dużym rozproszeniu – ocena ogólna C, w tym:
Populacja: 15 – 16 par, co stanowi 0,9 – 1,1% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 1 400 – 1 600 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.
Zachowanie: ocena B, w tym:
stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – stawy, naturalne mokradła w dolinach rzek i mokradła śródleśne);
możliwość odtworzenia: nie oceniano.
Izolacja: ocena C.

A081 Błotniak stawowy *Circus aeruginosus*

Gatunek występuje w okolicach dolin rzecznych oraz stawów rybnych o ekstensywnym sposobie gospodarowania.
Ocena D – populacja nieistotna.

A082 Błotniak zbożowy *Circus cyaneus*

Występuje na rozległych, otwartych terenach, zwłaszcza na podmokłych obszarach w dolinach rzek.
Ocena D – populacja nieistotna.

A084 Błotniak łąkowy *Circus pygargus*

Gatunek preferuje rozległe monokultury pól uprawnych
Ocena D – populacja nieistotna.

A207 Siniak *Columba oenas*

Gniazduje w lasach wszystkich typów w wieku powyżej 70 lat, preferując buczyny oraz stare bory sosnowe.
Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:
Populacja: 200 – 230 par, co stanowi 0,5 – 1,3 % populacji krajowej - według szacunków wynoszącej 18 000

– 37 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy, mrowiska);
możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A122 Derkacz *Crex crex*

Gatunek preferuje ekstensywnie użytkowane oraz nieużytkowane łąki w dolinach rzek i cieków, za wyjątkiem łąk porośniętych trzcinowiskami lub szuwarami wysokoturzycowymi zalanymi wodą.

Populacja rozproszona w obszarze dwóch największych systemów dolinowych: zlewni Wieprza oraz

Topornicy – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 240 – 380 samców, co stanowi 0,5 – 1,3% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 30 000 – 48 000 samców/par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – łąki o różnym stopniu zagospodarowania);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A239 Dzięcioł białogrzbiety *Dendrocopos leucotos*

Gatunek preferuje stare buczyny (powyżej 100 lat) oraz olsy i łęgi (powyżej 80 lat), jest ściśle uzależniony od obecności martwego, stojącego drewna. Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 110 – 130 par, co stanowi 8,4 – 13 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 1 000 – 1 300 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena B.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy z obumierającymi drzewami);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A238 Dzięcioł średni *Dendrocopos medius*

Gatunek preferuje drzewostany dębowe w wieku powyżej 80 lat oraz stare buczyny, rzadziej olsy i łęgi.

Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 137 – 163 par, co stanowi 0,6 – 0,9 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 18 000 – 23 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019)

– ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy z obumierającymi drzewami);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A429 Dzięcioł białoszyi *Dendrocopos syriacus*

Gatunek synantropijny, występujący w zadrzewieniach w pobliżu człowieka. Preferuje sady, szpalery lub kępy drzew liściastych. Rozmieszczony nierównomiernie, głównie na Rostoczu Wschodnim oraz rzadziej, na Rostoczu Środkowym – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 10 - 12 par, co stanowi 0,5 - 1,2 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 1 000 – 2 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena C, w tym:

stopień zachowania siedliska: III – elementy średnio zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują zubożone siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – stare zadrzewienia, sady);

możliwość odtworzenia: trudne lub niemożliwe,

Izolacja: ocena C,

A236 Dzięcioł czarny *Drycopus martius*

Gatunek zasiedla głównie drzewostany z dominacją buczyny i jodliny oraz stare bory sosnowe. Populacja rozmieszczona w całym obszarze, w starszych drzewostanach wszystkich typów – ocena ogólna C, w tym: Populacja: 365 – 380 par, co stanowi 0,9 – 1,2 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 31 000 – 42 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy, mrowiska);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A027 Czapla biała *Egretta alba*

Lęgnię się na terenach zalewowych w dolinach rzecznych, a także na stawach hodowlanych, zwykle kolonijna, ale może też gniazdować pojedynczo.

Ocena D – populacja nieistotna

A379 Ortolan *Emberiza hortulana*

Gatunek preferuje zadrzewienia, kępy i pasy drzew przy drogach i miedzach, sady, małe laski i skraje większych lasów w otwartym krajobrazie rolniczym.

Ocena D – populacja nieistotna

A103 Sokół wędrowny *Falco peregrinus*

Skrajnie nieliczny ptak lęgowy. Preferuje rozległe stare lasy, skaliste góry, kamieniołomy, miasta.

Ocena D – populacja nieistotna

A099 Kobuz *Falco subbuteo*

Gatunek gniazduje zwykle w lasach iglastych (zajmując gniazdo po kuku), w pobliżu terenów otwartych stanowiących mozaikę środowisk, dość często w pobliżu mokradeł (zwłaszcza zbiorników wodnych).

Populacja rozmieszczona w całym obszarze w małym zagęszczeniu – ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 45 – 55 par, co stanowi 1,6 – 2,6 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 2 100 – 2 900 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena B.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – stawy, naturalne mokradła w dolinach rzek, doliny rzeczne, mozaika siedlisk otwartych);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A321 Mucholówka białoszyja *Ficedula albicollis*

Gatunek preferuje dojrzałe drzewostany (w wieku powyżej 80 lat) na wszystkich typach siedlisk leśnych obszaru. Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 595 – 660 par, co stanowi 0,6 – 1,5% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 43 000 – 100 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019)

– ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy o zróżnicowanej strukturze drzewostanów z obumierającymi drzewami i drzewami dziuplastymi);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A320 Mucholówka mała *Ficedula parva*

Gatunek preferuje dojrzałe drzewostany (w wieku powyżej 80 lat) na wszystkich typach siedlisk leśnych obszaru. Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 170 – 205 par, co stanowi 0,3 – 0,8% populacji krajowej: według szacunków wynoszącej 24 000 – 65 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy o zróżnicowanej strukturze drzewostanów z obumierającymi drzewami i drzewami dziuplastymi);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A127 Żuraw zwyczajny *Grus grus*

Gatunek występuje w obrębie torfowisk wysokich oraz przejściowych.

Ocena D – populacja nieistotna

A075 Bielik *Haliaeetus albicilla*

Gatunek zasiedla kompleksy lasów w pobliżu największych stawów rybnych obszaru.

Ocena D – populacja nieistotna

A022 Bączek *Ixobrychus minutus*

Gatunek preferuje stawy rybne w dolinach rzek, z rozwiniętym szuwarem (trzciniowym, pałkowym, mannowym), o głębokości średniej nie przekraczającej 2 m, użytkowane zwykle ekstensywnie, otoczone lub sąsiadujące z łąkami i fragmentami kompleksów leśnych. Populacja rozmieszczona w całym obszarze na wszystkich zbiornikach wodnych powyżej 1 ha – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 7 – 9 par, co stanowi 0,5 – 0,9 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 1 000 – 1 400 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena C, w tym:

stopień zachowania siedliska: III – elementy średnio zachowane (poziom wody lokalnie poniżej stanu korzystnego dla gniazdowania; prawdopodobnie niewystarczająca baza pokarmowa);

możliwość odtworzenia: trudne lub niemożliwe (poprawa warunków wodnych; obecność populacji ryb o zróżnicowanej strukturze wielkości).

Izolacja: ocena C.

A338 Gąsiorek *Lanius collurio*

Gatunek zasiedla szeroki wachlarz siedlisk. Gnieździ się przede wszystkim w otwartym krajobrazie rolniczym o zróżnicowanej strukturze. Populacja rozmieszczona na terenie całego obszaru – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 1 500 – 1 600 par, co stanowi 0,2% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 740 000 do 1 100 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (mozaika terenów otwartych: pola (użytkowanych ekstensywnie), ugory, rzadziej skraje łąk – zawsze z obecnością kęp lub szpalerów krzewów, skraje śródpolnych lasów lub dużych kompleksów iglastych lub ciepłolubnych);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A246 Lerka *Lullula arborea*

Gatunek preferuje pola uprawne z mozaiką terenów otwartych: ugorów, muraw, ze szpalerami krzewów, pojedynczymi drzewami lub grupami drzew i niewielkimi płatami zadrzewień. Populacja rozmieszczona na terenie całego obszaru – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 440 – 500 par, co stanowi 0,1 – 0,2% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 270 do 490 tys. par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (występowanie terenów otwartych: pola, ugory, murawy, zapusty w całym obszarze);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A272 Podróżniczek *Luscinia svecica*

Populacja występuje w obrębie stawów w Tarnawatce.

Ocena D – populacja nieistotna.

A073 Kania Czarna *Milvus migrans*

Gatunek zasiedla kompleksy leśne w pobliżu największych stawów rybnych obszaru.

Ocena D – populacja nieistotna.

A261 Pliszka górska *Motacilla cinerea*

Gatunek zasiedla niewielkie, płytkie cieki o naturalnym i wartkim biegu, przeważnie na odcinkach śródlęśnych lub porośniętych zadrzewieniami lęgowymi – z powywracanymi w korycie pniami drzew, karpami korzeniowymi. Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 70 – 80 par, co stanowi 0,7 – 1,1% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 7 000 – 10 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – cieki o naturalnym biegu, z dużą ilością drzew, korzeni, karp, nawisów itp. obecnych w nurcie i korycie);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena B.

A072 Trzmielojad *Pernis apivorus*

Gatunek zasiedla drzewostany dojrzałe w wieku powyżej 80 lat, o zróżnicowanym składzie gatunkowym; głównie lasy liściaste i mieszane oraz lite bory sosnowe w obrębie starodrzewu. Populacja rozmieszczona w całym obszarze w dużym zagęszczeniu – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 215 – 220 par, co stanowi 0,4 – 0,8% populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 2 700 – 4 900 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – mozaika siedlisk otwartych, wnętrza lasów);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

A234 Dzięcioł zielonosiwy *Picus canus*

Gatunek gniazduje w buczynach, olsach i łęgach w wieku powyżej 60 lat, preferując drzewostany stare.

Zależny od miękkiego i martwego drewna. Występuje głównie w Roztoczańskim Parku Narodowym i jego otulinie oraz na Roztoczu Wschodnim. Populacja rozmieszczona w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:
Populacja: 58 – 60 par, co stanowi 1,2 – 2 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 3 000 – 5 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena C.
Zachowanie: ocena B, w tym:
stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – starodrzewy z obumierającymi drzewami);
możliwość odtworzenia: nie oceniano.
Izolacja: ocena C.

A120 Zielonka Porzana parva

Gatunek preferuje stawy rybne o ekstensywnym sposobie gospodarowania.
Ocena D – populacja nieistotna.

A119 Krociatka Porzana porzana

Gatunek preferuje fragmenty dolin rzecznych ulegających wtórnemu zabagnieniu.
Ocena D – populacja nieistotna.

A193 Rybitwa rzeczna Sterna hirundo

Gatunek nie gniazduje w obszarze od ponad dekady.
Ocena D – populacja nieistotna.

A220 Puszczyk uralski Strix uralensis

Populacja rozmieszczona w całym obszarze w dużym zagęszczeniu, występuje głównie w części wschodniej obszaru, rzadziej w środkowej i zachodniej, zajmuje kompleksy leśne gdzie średnia wieku drzewostanów wynosi 70 – 100 lat – ocena ogólna B, w tym:
Populacja: 42 – 44 par, co stanowi 2,3 – 3,4 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 1 300 – 1 800 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena B.
Zachowanie: ocena B, w tym:
stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – mozaika siedlisk otwartych, wnętrza lasów, śródleśne enklawy);
możliwość odtworzenia: nie oceniano.
Izolacja: ocena C.

A307 Jarzębatka Sylvia nisoria

Populacja rozmieszczona na terenie całego obszaru wśród mozaiki terenów otwartych: pola, ugory, murawy, zapusty w całym obszarze – ocena ogólna C, w tym:
Populacja: 150 – 230 par, co stanowi 0,1 – 0,4 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej od 63 000 do 120 000 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019)
– ocena C.
Zachowanie: ocena B, w tym:
stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (krajobraz rolniczy i doliny rzeczne ze zróżnicowanymi strukturalnie wielowarstwowymi zadrzewieniami);
możliwość odtworzenia: nie oceniano.
Izolacja: ocena C.

A217 Sóweczka Glaucoedon passerinum

Populacja rozmieszczona jest w całym obszarze (z największym skupieniem w lasach Roztoczańskiego Parku

Narodowego), związana z borami jodłowymi (lub drzewostanami z dominacją jodły) oraz olsami z domieszką drzew iglastych – zazwyczaj w pobliżu śródleśnych rzek oraz enklaw łąk – ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 30 – 33 pary, co stanowi 2 – 3,3 % populacji krajowej – według szacunków wynoszącej 1 000 – 1 500 par lęgowych (Chodkiewicz i in. 2019) – ocena B.

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane (w granicach wyznaczonego obszaru występują siedliska gniazdowe – dojrzałe lasy mieszane, głównie z olszą i jodłą oraz siedliska wykorzystywane jako żerowiska – mozaika siedlisk otwartych, wnętrza lasów, śródleśne enklawy);

możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02		b
M	B01.01		i
M	B02		i
M	B04		i
M	C03.02		b
M	C03.03		b
M	D02		b
M	G05.11		b
M	H01.01		b
M	H01.05		b
M	H01.08		b
M	K03		b
M	C02		i
M	A02.01		i
M	A03.03		i
M	A04.03		i
H	X		b
L	X		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	X		b
M	X		b
L	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Marczakowski P. 2000. Awifauna Roztoczańskiego Parku Narodowego. AR Lublin (praca magisterska). 2. Stachyra P. 2000. Awifauna stawów rybnych w Tarnawatce w latach 1998-1999. AR Lublin (praca magisterska). 3. Stachyra P., Tchórzewski M., Kobylas T., Marczakowski P., Michalczyk J., Boruchalski D. 2002. Ostoje ptaków na Zamojszczyźnie. Ptasię Ostoje, Biuletyn Programu Ostoi Ptaków. OTOP 6 34-544. Gromadzki M., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M. 2002. Wielkość populacji i trendy liczebności wybranych gatunków ptaków lęgowych w Polsce w latach 1991-2002. ZO PAN, Gdańsk. Msc. 5. Kobylas T., Stachyra P., Michalczyk J., Tchórzewski M. 2002. Występowanie łabędzia krzykliwego *Cygnus cygnus* i łabędzia czarnodziobego *Cygnus columbianus* na Zamojszczyźnie. Materiały VI Przeglądu działalności Studenckich Kół Naukowych Przyrodników, Kraków 2002. Dane niepubl. 6. Sidło P.O., Błaszowska B. & Chylarecki P. (red.) 2004. Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce. OTOP. Warszawa. 7. Sikora A., Rhde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. 2007. Atlas rozmieszczenia ptaków lęgowych Polski 1985-2004, Bogucki Wyd. Nauk., Poznań. 8. Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym. OTOP Marki. 9. Lubelskie Towarzystwo Ornitologiczne. 2011. Raport z wykonania inwentaryzacji i monitoringu awifauny w obszarze Natura 2000 Roztocze PLB060012 na potrzeby opracowania projektu Planu Zadań Ochronnych. Część pierwsza awifauna lęgowa. Lublin. 10. Lubelskie Towarzystwo Ornitologiczne. 2011. Raport z wykonania inwentaryzacji i monitoringu awifauny w obszarze Natura 2000 Roztocze PLB060012 na potrzeby opracowania projektu Planu Zadań Ochronnych. Część druga awifauna nielegowa. Lublin. 11. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. 2018. Trendy liczebności ptaków w Polsce Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Warszawa. 12. Natura International Polska. 2019. Raport z działania Monitoring zagrożonych siedlisk przyrodniczych oraz zagrożonych gatunków zwierząt w Roztoczańskim Parku Narodowym. Białystok. 13. Natura International Polska. 2020. Raport z działania Monitoring zagrożonych siedlisk przyrodniczych oraz zagrożonych gatunków zwierząt w Roztoczańskim Parku Narodowym. Białystok. 14. Natura International Polska. 2021. Raport z działania Monitoring zagrożonych siedlisk przyrodniczych oraz zagrożonych gatunków zwierząt w Roztoczańskim Parku Narodowym. Białystok. 15. Zamojskie Towarzystwo Przyrodnicze. 2021. Ochrona wartości przyrodniczych i kulturowych w Roztoczańskim Parku Narodowym: Roztoczańskie bociany – ochrona symboli krajobrazu kulturowego i leśnych ostępów. Zamość. 16. Natura International Polska. 2022. Raport z działania Monitoring zagrożonych siedlisk przyrodniczych oraz zagrożonych gatunków zwierząt w Roztoczańskim Parku Narodowym. Białystok. 17. Mazurek P. 2022. Sowy roztoczańskich lasów, rozłogów i wsi. Zamość. 18. Lubelskie Towarzystwo Ornitologiczne. 2022. Raport z wykonania ekspertyzy przyrodniczej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony w obszarach Natura 2000 województwa lubelskiego Roztocze PLB060012. Lublin. 19. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. 2022. Program „Monitoring Rybitw Bagiennych” – Roztocze. 20. Stachyra P. RCMiN. 2023. Porównanie liczebności populacji lęgowych gatunków będących przedmiotami ochrony w obszarze PLB060012 będących wynikami inwentaryzacji ornitologicznych realizowanych od początku lat 1990. W tym ocena liczebności tych gatunków w Roztoczańskim Parku Narodowym. Zwierzyniec.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	4.88	PL02	0.73	PL03	28.8
PL01	8.19				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Zarośle	+	0.06
PL01	Roztoczański Park Narodowy	*	8.19
PL03	Park Krajobrazowy Puszczy Solskiej	*	0.15
PL02	Święty Roch	+	0.2
PL02	Wieprzec	+	0.02
PL02	Sołokija	+	0.01
PL03	Południoworoztoczański Park Krajobrazowy	*	19.51
PL02	Hubale	+	0.04
PL03	Szczebrzeszyński Park Krajobrazowy	*	0.0
PL02	Debry	+	0.17
PL02	Nowiny	+	0.0
PL02	Minokąt	+	0.02
PL03	Krasnobrodzki Park Krajobrazowy	+	9.14
PL02	Szum	+	0.02
PL04	Roztoczański Obszar Chronionego Krajobrazu (woj. podkarpackie)	*	4.88
PL02	Jalinka	+	0.0
PL02	Źródła Tanwi	+	0.18

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Roztoczański Park Narodowy
Adres:	Polska Plażowa 2 22-470 Zwierzyniec
Adres e-mail:	sekretariat@roztoczanski.pn.pl
Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie
Adres:	Polska Bazylianówka 46 20-144 Lublin
Adres e-mail:	sekretariat@lublin.rdos.gov.pl

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska al. Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat@rzeszow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Roztoczańskiego Parku Narodowego Link: https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20180001081/O/D20181081.pdf Nazwa: Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Narol na lata 2023 – 2032 Link: https://www.gov.pl/attachment/96926eff-e7d0-4805-96ab-7df0304f2fc2 Nazwa: Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Lubaczów na lata 2019 – 2028 Link: https://www.gov.pl/attachment/85f19c0f-312f-4cbf-bbe4-09d67be63530
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB060012

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--